

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองเพื่อพัฒนาการรูปแบบการสอนภาษาไทย สำหรับ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยเปรียบเทียบกับการสอนปกติ ซึ่งผลของการวิจัยสรุปได้ดังนี้

5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

5.1.1 เพื่อสร้างและพัฒนาการรูปแบบการสอนภาษาไทยในระดับประถมศึกษา

5.1.2 เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่ได้รับการ
การสอนโดยใช้รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นกับการสอนปกติ

5.1.3 เปรียบเทียบความคงทนในการจำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดย
ใช้รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นกับการสอนปกติ

5.2 สมมติฐานของการวิจัย

5.2.1 นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นมีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่า
นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

5.2.2 นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นมีความสามารถในการเขียน
สะกดคำสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

5.2.3 นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นมีความคงทนในการจำสูงกว่า
นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

5.3 วิธีดำเนินการวิจัย

5.3.1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2532 ของโรงเรียนบ้านสว่าง กลุ่มโรงเรียนน้ำอ้อม อำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) มีนักเรียนทั้งสิ้น จำนวน 50 คน แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม โดยการจับคู่คะแนน และจับเวลาให้นักเรียนแต่ละคู่เข้ากลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม แล้วสุ่มกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม เข้ารับการทดลองเป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม กลุ่มละ 25 คน

5.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

5.3.2.1 หนังสือเรียนที่ใช้ในการทดลองสำหรับรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นมีทั้งหมด 3 เรื่องคือ

1. ไม้ก่อกำเนิด
2. เจ้าหนูเก็บจดจำ
3. ลูกเปิดแสนฉลาด

5.3.2.2 แผนการสอนตามรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น

5.3.2.3 แผนการสอนปกติ

5.3.2.4 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจำนวน 2 ฉบับ ฉบับละ 30 ข้อ ได้แก่ แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7220 และแบบทดสอบการเขียนสะกดคำ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7554

5.3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

5.3.3.1 ผู้วิจัยได้ทำการทดลองสอนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยตัวเอง ตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม 2532 ถึงวันที่ 16 มิถุนายน 2532 รวม 6 สัปดาห์

5.3.3.2 เมื่อสิ้นสุดการทดลองผู้วิจัยทำการทดสอบหลังเรียน (posttest) กับนักเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

5.3.3.3 เมื่อสิ้นสุดการทดลองและเวลาผ่านไปแล้ว 2 สัปดาห์ ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบนักเรียนทั้งสองกลุ่มอีกครั้งหนึ่ง โดยใช้แบบทดสอบชุดเดิม เพื่อวัดความคงทนในการจำ

5.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์หาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบรายข้อโดยใช้เทคนิค 27% และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้ KR-20
2. วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยในการทดสอบหลังเรียน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test
3. วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยในการทดสอบความคงทนในการจำระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test

5.5 สรุปผลการวิจัย

5.5.1 การพัฒนารูปแบบการสอน รูปแบบการสอนภาษาไทยเพื่อสร้างความเข้าใจในการอ่าน การเขียนสะกดคำและความคงทนในการจำ จะประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ดังนี้

1. การเตรียมการก่อนสอน จะแบ่งออกเป็น 2 ช่วง คือ
 - ช่วงที่ 1 การเตรียมการก่อนสอนในแต่ละบทเรียนจะประกอบไปด้วย
 - การกำหนดมโนทัศน์
 - การกำหนดวัตถุประสงค์
 - การจัดหาหนังสือเรียนประกอบการสอน
 - การจัดหาแผนการสอน
 - ช่วงที่ 2 การเตรียมการก่อนสอนในการสอนแต่ละครั้งจะประกอบไปด้วย
 - ศึกษาแผนการเรียนการสอน
 - จัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์การสอนต่าง ๆ
2. กิจกรรมการเรียนการสอน จะแบ่งออกเป็น 2 ช่วงคือ
 - ช่วงที่ 1 กิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละบทเรียนจะประกอบไปด้วยขั้นตอนการสอน 5 ขั้นตอน ดังนี้
 - ขั้นที่ 1 การเล่าเรื่อง
 - ขั้นที่ 2 นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง
 - ขั้นที่ 3 ฝึกการแยกกลุ่มสะกดคำ
 - ขั้นที่ 4 จัดทำแผนภูมิประสมการ
 - ขั้นที่ 5 นักเรียนเขียนเรื่อง

ช่วงที่ 2 กิจกรรมการเรียนรู้การสอนในการสอนแต่ละครั้ง จะเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนตามขั้นตอนการสอนที่ไล่ตั้งแต่ขั้นที่ 1 ถึงขั้นที่ 5 ซึ่งการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแต่ละครั้งประกอบไปด้วยขั้นตอนการสอน 3 ขั้นคือ

- ขั้นที่ 1 ขั้นนำ
- ขั้นที่ 2 ขั้นสอน
- ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป

3. กิจกรรมหลังสอน จะเป็นการวัดผลและประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน ซึ่งจะแบ่งออกเป็น 2 ช่วงคือ

ช่วงที่ 1 กิจกรรมหลังสอนในแต่ละบทเรียน จะเป็นการวัดผลและประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนในแต่ละบทเรียนโดยใช้วิธีการดังนี้คือ

- การสังเกต
- การซักถาม
- การทดสอบ

ช่วงที่ 2 กิจกรรมหลังสอนในการสอนแต่ละครั้งจะเป็นการวัดผลและประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนในการสอนแต่ละครั้งโดยใช้วิธีการดังนี้คือ

- การสังเกต
- การซักถาม
- การทดสอบย่อย (ทำแบบฝึกหัด)

5.5.2 กลุ่มนักเรียนที่เรียนจากรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นมีคะแนนจากการทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านสูงกว่ากลุ่มนักเรียนที่เรียนจากวิธีสอนปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.5.3 กลุ่มนักเรียนที่เรียนจากรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นมีคะแนนจากการทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำสูงกว่ากลุ่มนักเรียนที่เรียนจากวิธีสอนปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.5.4 กลุ่มนักเรียนที่เรียนจากรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นมีคะแนนจากการทดสอบวัดความคงทนในการจำในด้านความเข้าใจในการอ่านสูงกว่ากลุ่มนักเรียนที่เรียนจากวิธีสอนปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.5.5 กลุ่มนักเรียนที่เรียนจากรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นมีคะแนนจากการทดสอบวัดความคงทนในการจำในด้านการเขียนสะกดคำสูงกว่ากลุ่มนักเรียนที่เรียนจากวิธีสอนปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.6 อภิปรายผล

5.6.1 การพัฒนารูปแบบการสอน รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นนี้ แม้ว่าผู้วิจัยวัดผลและประเมินผล การเรียนรู้เฉพาะด้านความเข้าใจในการอ่าน และด้านการเขียนสะกดคำเพียง 2 ด้านเท่านั้น แต่ก็เป็นการมุ่งชี้ถึงประสิทธิภาพในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และคุณภาพของนักเรียน ได้เป็นอย่างดี และโดยแท้จริงแล้วในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนก็มักจะประกอบไปด้วย ทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ดังนั้น ครูผู้สอนจึงสามารถนำไปใช้สอนนักเรียน ในเวลาเรียนปกติได้โดยตรง แต่รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นนี้ ประการสำคัญในการนำรูปแบบ การสอนที่พัฒนาขึ้นนี้ไปใช้ ที่สำคัญก็คือ การสร้างบทเรียนในการสอน ซึ่งครูบางท่านอาจจะไม่มี ความถนัดในการเขียนเรื่องและเห็นว่าเป็นสิ่งที่ยุ่งยากและเมื่อเขียนเรื่องเสร็จก็ต้องมาสร้างภาพ ประกอบอาจจะเป็นภาพขนาดใหญ่นักเรียนสามารถเห็นภาพและข้อความได้ทั้งชั้น หรืออาจจะ เป็นภาพขนาดเล็กแล้วจัดทำหลาย ๆ เล่มแจกนักเรียนก็ได้ ซึ่งถ้าครูผู้สอนมีความตั้งใจจริงในการ พัฒนาการเรียนการสอนแล้ว ผู้วิจัยเชื่อว่ารูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นนี้สามารถนำไปใช้ในการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดีและนักเรียนก็จะเกิดการเรียนรู้ที่ดีมีความรู้ความเข้าใจที่แจ่ม ชัดแน่นอน

5.6.2 ความเข้าใจในการอ่านของกลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนจากรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น แตกต่างจากกลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งผลการ วิจัยครั้งนี้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับการวิจัยของ Stevens (1980) ที่พบว่า แบบฝึกทักษะการอ่านที่มีเนื้อหาตรงกับความสนใจของนักเรียนจะเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่ให้นัก เรียนอ่านได้เข้าใจง่ายขึ้น และการมีคำถามให้ตอบหลังจากการอ่านจบแต่ละเนื้อหาแล้วก็เป็นสิ่ง

สำคัญที่จะช่วยให้นักเรียนได้ฝึกคิดอยู่เสมอในขณะที่อ่านทำให้อ่านอย่างตั้งใจเอาใจใส่มากขึ้น และกล้าแสดงความคิดเห็นของพ่นออกมา นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Davidson (1971) ซึ่งพบว่า คำถามของครูมีความสัมพันธ์กับคำตอบของนักเรียน ในขณะที่มีกิจกรรมการอ่าน นักเรียนที่ได้รับการฝึกให้คิดอยู่เสมอในขณะที่อ่าน มีแนวโน้มที่จะตอบคำถามที่ห้องใช้ความคิด และกล้าแสดงความคิดเห็นออกมาด้วย และการวิจัยในครั้งนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิมพ์พร (2526) ที่พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกกับไม่ใช้แบบฝึกมีผลสัมฤทธิ์ทางความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เสาวณี (2530) ที่พบว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกหัดและกับเขียนสรุปความมีความเข้าใจในการอ่านก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้แล้วงานวิจัยเรื่องนี้ยังสนับสนุนงานวิจัยของ ไชศรี (2524) ซึ่งได้เสนอแนะไว้ว่า การสอนอ่านควรใช้บทเรียนที่มีคำที่มีความหมายต่อตัวนักเรียนอาจเป็นนิทานหรือเรื่องราวที่ครูและนักเรียนแต่งขึ้นก็ได้ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุนันทา (2530) และ วิไลวรรณ (2530) ที่พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้และไม่ใช้ค้นแบบนิทานพื้นเมืองพัฒนาทักษะการอ่านมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ วัชรวิ (2530) ที่พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้นิทานสำหรับเด็กที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีสัมฤทธิ์ผลทางการอ่านสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.6.3 ความสามารถในการเขียนสะกดคำของกลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนจากรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นแตกต่างจากกลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งผลการวิจัยนี้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับการวิจัยของ อรพรรณ (2529) ที่พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนสะกดคำแบบทักษะสัมพันธ์มีความสามารถในการเขียนสะกดคำระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้แล้วผลการวิจัยในครั้งนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ นันทนา (2528) ที่พบว่า กลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้เกมมีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำสูงกว่ากลุ่มนักเรียนที่สอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

5.6.4 ความคงทนในการจำในด้านความเข้าใจในการอ่านและการเขียนสะกดคำของกลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นแตกต่างจากกลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งผลการวิจัยนี้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เจียมจิต (2522) ที่พบว่า ความเข้าใจในการอ่านกับความคงทนในการจำมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ก็ยังมีสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมพล (2524) ที่พบว่าในการเรียนเรื่องวรรณยุกต์และคำเป็นคำพยางค์ของกลุ่มนักเรียนที่เรียนโดยใช้เกม- เพลง ประกอบการสอน มีความคงทนในการจำสูงกว่ากลุ่มนักเรียนที่เรียนโดยไม่ใช้เกม- เพลง ประกอบการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากผลการศึกษาที่พบว่าความเข้าใจในการอ่านความสามารถในการเขียนสะกดคำ และความคงทนในการจำของกลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นสูงกว่ากลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบปกตินั้นสาเหตุอาจเนื่องมาจาก

1) นักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นมีโอกาสได้ใช้ภาษาในการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียนมากทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์ทางการเรียนการสอนสูง อีกทั้งในการเรียนนักเรียนยังได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินอีกด้วย

2) นักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นได้มีการเรียนรู้โดยวิธีการเรียนที่เริ่มจากความเข้าใจความหมายของสัญลักษณ์โดยส่วนรวมก่อนแล้วขยายไปสู่ส่วนย่อย ซึ่งในการเริ่มเรียนผู้เรียนจะต้องเข้าใจความหมายของเรื่องที่ได้อ่านหรือได้ฟังก่อนแล้วจึงเรียนรู้ประโยค คำ และส่วนประกอบของคำแล้วยังมีการนำความรู้ไปใช้โดยการฝึกฝนให้เกิดความแม่นยำและคงทนอีกด้วย

3) วิธีการสอนตามรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นมีขั้นตอนการสอนที่ครอบคลุมทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพราะตามขั้นตอนการสอนนั้นเริ่มจากครูเล่าเรื่องประกอบภาพแล้วสนทนาซักถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง ซึ่งจะเป็นการฝึกทักษะการฟังและการพูด ขั้นตอนที่ 2 ก็เป็นการอ่านเนื้อเรื่องก็เน้นฝึกทักษะในการอ่าน ขั้นตอนที่ 3 การแจกลูกสะกดคำก็จะเน้นฝึกทักษะทั้ง 4 ด้าน ขั้นตอนที่ 4 การจัดท่าแผนภูมิประสมการณีก็นำมาเน้นฝึกทักษะทั้ง 4 ด้าน และขั้นตอนที่ 5 นักเรียนเขียนเรื่อง ก็จะเป็นการเน้นการฝึกทักษะการเขียน

4) วิธีการสอนตามรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นสอดคล้องกับหลักจิตวิทยาในการเรียนรู้และพัฒนาการของเด็กเพราะบทเรียนที่ใช้ในการสอนก็สร้างขึ้นโดยยึดหลักความสนใจในการอ่านของเด็กในแต่ละวัยเป็นเกณฑ์ ซึ่งจะทำให้เด็กอยากอ่านอยากเรียนรู้ และไม่เกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน

5.7 ข้อเสนอแนะ

5.7.1 ข้อเสนอแนะทั่วไป

1) จากการศึกษาพบว่า การเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นนี้ช่วยให้เด็กนักเรียนสนใจในการเรียนดีขึ้น และได้รับความสนุกสนานในการเรียน อีกทั้งยังช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ได้ดีกว่าเดิม ดังนั้นครูผู้สอนควรจะนำรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นนี้ไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน แต่ครูผู้สอนจะต้องเตรียมการสอนให้เต็มลักษณะที่เขียนมาได้ เพราะรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นนี้ในขั้นตอนการสอนบางขั้นตอนต้องใช้เวลาถามแต่ครูผู้สอนก็สามารถมอบหมายงานให้นักเรียนไปปฏิบัติในช่วงเวลาว่างหรือให้นักเรียนกลับไปหาที่บ้านก็ได้

2) รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นนี้ครูผู้สอนอาจนำไปใช้สอนซ่อมเสริมก็ได้ เพราะบทเรียนที่ใช้สอนจะแปลกใหม่ไม่ซ้ำกับของกรมวิชาการ อีกทั้งขั้นตอนการสอนก็ต่างกัน ซึ่งจะทำให้เด็กนักเรียนไม่ห้องเบื่อหน่ายกับบทเรียนที่เรียนมาแล้ว และจะช่วยโผล่ผลการสอนซ่อมเสริมได้ผลดี

3) ในการสร้างบทเรียนที่ใช้ในการสอนตามรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นนี้ นอกจากจะยึดเอาคำใหม่ตามที่กรมวิชาการกำหนดเป็นคำพื้นฐานในการสร้างบทเรียนแล้วครูผู้สอนควรมีการจัดลำดับความยากง่ายของคำและจัดหมวดหมู่ของคำที่มีลักษณะใกล้เคียงกันหรือเหมือนกันไว้ในบทเรียนเดียวกันด้วย เช่น คำที่มีตัวสะกดและไม่มีตัวสะกด คำที่มีตัวสะกดในมาตราตัวสะกดต่าง ๆ โดยการรวบรวมคำใหม่ในบทเรียนของกรมวิชาการ 2-3 บทเรียนเข้าด้วยกัน แล้วจัดคำใหม่อีกครั้งหนึ่งหรืออาจจะจัดลำดับการเรียนรู้อำนาจเป็นภาคเรียนแยกก็ได้

4) การนำรูปแบบการสอนนี้ไปประยุกต์ใช้สิ่งที่สำคัญก็คือ การจัดทำหนังสือเรียนประกอบการสอน ซึ่งครูบางท่านอาจจะไม่มีความถนัดในการเขียนเรื่องและวาดภาพ แต่ก็สามารถแก้ไขได้โดยครูอาจจะนำเรื่องราวหรือนิทานที่มีอยู่แล้วในคู่มือครูของกรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ หรือเรื่องราวที่สำนักพิมพ์ต่าง ๆ พิมพ์ออกมาจำหน่ายมาดัดแปลงหรือเรียบเรียงเรื่องราวขึ้นใหม่ให้เหมาะสมกับนักเรียนในระดับชั้นนั้น ๆ และครูผู้สอนอาจจะขอความร่วมมือจากครูที่มีความสามารถในกลุ่มโรงเรียนให้ช่วยเหลือก็ได้โดยจะหาอย่างไปถึงครูวิชาการสำนักงานซึ่งมีหน้าที่ในการให้บริการแก่ครูในกลุ่มโรงเรียนโดยตรงอยู่แล้ว

5.7.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

1) ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับทัศนคติ ความรับผิดชอบ ความคิดสร้างสรรค์ ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นกับการสอนปกติ

- 2) ควรศึกษาริวิจัยเกี่ยวกับการสอนซ่อมเสริมวิชาภาษาไทยในระดับประถมศึกษาโดยวิธี
การสอนตามรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น
- 3) ควรศึกษาริวิจัยเกี่ยวกับพัฒนาการทั้งทางด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน
ของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนตามรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น
- 4) ควรศึกษาริวิจัยเปรียบเทียบวิธีการสอนตามรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น ระหว่างนักเรียน
ที่เริ่มเรียนกับนักเรียนที่มีประสบการณ์ทางการเรียนมาแล้ว
- 5) ควรศึกษาริวิจัยวิธีสอนตามรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นกับระดับชั้นอื่น ๆ